

מסמך 113

מסמך 113

השומרות השרפיות של גורל

לאחר שהצגנו את תיאורי הרוחות הסועדות בזמן ואת תיאורי קבוצות שליחי החלל, נתאר את המלאכיות השומרות, השרפים אשר מוקדשות לסעד בני התמותה היחידים, אלו אשר כל תכנית ההישרדות העצומה של ההתקדמות הרוחנית סופקה לשם רוממותם ולשם הפיכתם למושלמים. בעיני העבר באורנטיה, שומרות הגורל האלה היו את קבוצת המלאכיות היחידות אשר זכתה להכרה. השרפיות הפלנטריות אכן הינן רוחות סועדות אשר נשלחות לשרת את אלו המיועדים לשרוד. שרפיות משרתות אלה פעלו כעוזרותיהן הרוחניות של האנשים בני התמותה בכל המאורעות הגדולים בעבר ובהווה. בהתגלויות רבות "נאמר הדבר על-ידי המלאכיות"; ורבים מן הציוויים השמימיים "התקבלו בסעד המלאכיות".

שרפיות הינן מלאכיות השמיים המסורתיות; הן הינן הרוחות הסועדות אשר חיות בסמיכות כה רבה אליכם ופועלות כה רבות עבורכם. הן סעדו באורנטיה למן ראשית ימי התבונה האנושית.

1. המלאכיות השומרות

הלימוד על אודות מלאכיות שומרות איננו מיתוס; לקבוצות מסוימות של בני-אדם אכן ניתנות מלאכיות אישיות. ישוע הכיר בכך כאשר דיבר על ילדי הממלכה השמימית, ואמר: "כִּי אֵין תִּבְיוֹן אֶחָד הַקִּטָּנִים הָאֵלֶּה, כִּי אִמָּר אֲנִי לָכֶם, מְלָאכֵיהֶם רְאִים תִּמְיֵד אֶת פְּנֵי אָבִי שְׁבַשְׁמִים."

במקור, אכן הוקצו השרפיות לגזעים הנפרדים באורנטיה. ואולם, למן המתת של מיכאל, הן מוקצות בהתאם לאינטליגנציה, לרוחניות וליעוד האנושיים. מבחינה אינטלקטואלית, מתחלקת האנושות לשלוש מחלקות:

1. אלו בעלי הדעת מתחת לנורמלית – אלו אשר אינם מפעילים כוח רצון נורמלי; אלו אשר אינם מקבלים החלטות ממוצעות. מחלקה זו כוללת את אלו אשר אינם מסוגלים להבין את האל; אין להם את היכולת לסגוד לאלוהות באופן תבוני. להוויות התת-נורמליות באורנטיה מוקצה סגל של שרפיות, פלוגה אחת, יחד עם גדוד של כרובים, ואלו מוקצים לסעוד אותם ולוודא כי הצדק והרחמים הינם מנת חלקם במאבקי החיים של הספירה.

2. הדעת האנושית הממוצעת, הנורמלית. מנקודת המבט של הסעד השרפי, רוב הגברים והנשים מקובצים לשבע מחלקות בהתאם למעמד שהשיגו במעגלי ההתקדמות האנושית וההתפתחות הרוחנית.

3. אלו בעלי הדעת מעל לנורמלית – אלו אשר מקבלים החלטות כבירות והינם בעלי פוטנציאל שאינו מוטל בספק להישג רוחני; גברים ונשים אשר נהנים מקשר עם המכוון השוכן בהם, מי יותר ומי פחות; חברים בסגלי המילואים השונים של גורל. ללא קשר למעגל שבו נמצא האדם, אם אדם מצורף לאחד מסגלי המילואים השונים של גורל, בו ברגע ובו במקום, תוקצה לו שרפים אישית, והחל מאותו רגע ועד לסיום נתיבתו על-פני האדמה, ייחנה בן-תמותה זה ברציפות מן הסעד ומן הדאגה הבלתי-פוסקת של מלאכית שומרת. וכן, כאשר אדם כלשהו מקבל את ההחלטה העילאית, כאשר מתקיים שידוך אמיתי עם המכוון, מיד מוקצית לאותה נשמה שומרת אישית.

מסמך 113

השרפיות מוצבות בסעד להוויות הקרויות נורמליות בהתאם להישג האנושי של המעגלים האינטלקטואליים והרוחניים. אתם מתחילים במעגל השביעי עם הדעת האנושית אשר ניתנה לכם, ויוצאים למסע פנימה למשימות הבנת-העצמי, כיבוש-העצמי והשליטה-העצמית; ואתם מתקדמים, מעגל אחר מעגל, עד שאתם מגיעים למעגל הראשון, או הפנימי ביותר, שבו קיימים, באופן יחסי, קשר והתייחדות עם המכוון השוכן (דבר זה מתרחש, אלא אם כן המוות הטבעי איננו מסיים את נתיבתכם ומעביר את מאבקכם אל העולמות העליונים).

לבני-אדם במעגל התחילי, או השביעי, מוקצים מלאכית שומרת אחת, יחד עם פלוגה של כרובים מסייעות, ואלה משגיחות ושומרות על אלף בני-תמותה. במעגל השישי, מנחים את בני התמותה המרקיעים הללו, המקובצים בקבוצות בנות חמש-מאות חברים, זוג שרפי יחד עם פלוגה של כרובים. כאשר מושג המעגל החמישי, מקובצים בני-אדם לחבורות המונות מאה חברים לערך, ועליהם ממונים זוג שרפים שומרות יחד עם פלוגת כרובים. עם השגתו של המעגל הרביעי, בני-תמותה מקובצים בקבוצות בנות עשרה חברים, ושוב ממונים עליהם זוג שרפים, אשר פלוגה של כרובים מסייעת בידם.

בשעה שדעת בת-תמותה פורצת את רפיון המורשת החייתית ומשיגה את המעגל השלישי של האינטלקטואליות האנושית והרוחניות הנרכשת, מכאן ואילך תוקדש מלאכית אישית (ולמעשה שתיים) באופן מלא ובלעדי לבן-תמותה מרקיע זה. וכך, בנוסף לנוכחותו התמידית של מכוון המחשבה השוכן, וליעילותו ההולכת וגדלה של זה, מקבלות נשמות אנושיות אלה את סיוען השלם של השומרות האישיות האלה של גורל בכל מאמציהם לסיים את המעגל השלישי, לחצות את המעגל השני ולהגיע אל המעגל הראשון.

2. שומרות הגורל

שרפים אינן נודעות כשומרות של גורל עד אשר הן מוצבות כמלוותיה של נשמה אנושית אשר הגשימה הישג אחד או יותר מן השלושה הללו: החליטה את ההחלטה העילאית להפוך לדמוית-אל, נכנסה אל המעגל השלישי, או צורפה לאחד מסגלי המילואים של הגורל.

במהלך האבולוציה של הגזעים, מוקצית שומרת של גורל להוויה הראשונה אשר כובשת את המעגל הנדרש. באורנטיה, בן התמותה הראשון אשר קיבל שומרת אישית היה רָנְטוּוֹק, חכם בן הגזע האדום משכבר הימים.

כלל ההשמות של המלאכיות מתבצעות מתוך קבוצה של שרפים מתנדבות, והמינויים הללו לעולם מתבצעים בהתאם לצרכי האדם ומתוך התייחסות למעמדו של הזוג המלאכי – לאור התנסותו, כישוריהן וחכמתן של השרפים. כשומרות של גורל מתמנות אך ורק השרפים אשר שירתו שירות ממושך, השרפים המנוסות ביותר ואלה אשר נבחנו. רבות מן השומרות רכשו מידה רבה של ניסיון רב-ערך באותם עולמות המשתייכים לסדרה של היתוך-שלא-עם-מכוון. בדומה למכווננים, השרפים משרתות את ההוויות האלה רק במשך תקופת חיים אחת, ואז הן משוחררות למשימה חדשה. רבות מן השומרות אשר באורנטיה רכשו ניסיון מעשי מעין זה בעולמות אחרים.

כאשר בני-אדם אינם מצליחים לשרוד, עשויות השומרות הקבוצתיות או האישיות שלהם, לשרת שוב ושוב בתפקידי דומים באותה פלנטה. השרפים מפתחות רגשות סנטימנטליים כלפי עולמות יחידים, וכן רוכשות חיבה מיוחדת לגזעים מסוימים ולטיפוסים מסוימים של יצורים בני-תמותה שעמם הן באות במגע כה קרוב ואינטימי.

המלאכיות חשות חיבה עמוקה לעמיתיהם האנושיים; ואילו הייתם יכולים לחזות בשרפים, הייתם חשים אף אתם חיבה יתרה אליהן. בהרבה מתכונות האישיות, הייתם קרובים מאוד למלאכיות

מסמך 113

אילו הייתם נעדרי גוף חומרי, ואילו ניתנה לכם צורה רוחנית. הן חולקות עמכם הרבה מאוד מן הרגשות והן חוות כמה רגשות נוספים. הרגש היחיד אשר מפעיל אתכם, ואשר הן מתקשות במידת-מה להבין, הוא מורשת הפחד החייתי, אשר ממלאת חלק כה נכבד מחייו המנטאליים של תושב אורנטיה ממוצע. המלאכיות אכן מתקשות להבין מדוע אתם מתעקשים לתת לפחד לשלוט ביכולות האינטלקטואליות הגבוהות יותר שלכם, ואפילו באמונה הדתית שלכם, ומדוע אתם מניחים לחרדת המורא נעדרת המחשבה לדכא אתכם כל-כך מבחינה מוראלית.

לכל השרפים יש שמות יחידניים, ואולם ברישומי השירות בעולם הן מצוינות לעיתים קרובות על-פי מספריהן בפלנטה. ברישומי מטה היקומים הן רשומות בשם ובמספר. שומרת הגורל של הנתין האנושי אשר משמשת בקשר התקשורת הזה הינה מספר 3 בקבוצה 17, בפלוגה 126, בגדוד 4, ביחידה 384, בלגיון 6, בגיס 37 של הצבא השרפי מספר 182,314 בנבאדון. מספרה של השרפים בהצבתה הנוכחית בפלנטה באורנטיה, ועבור הנתין האנושי הזה, הינו 3,641,852.

שרפים לעולם מתנדבות לסעוד כשומרות אישיות, לשרת בהצבה כשומרות של גורל. בעיר שבה נערך ביקור זה, לאחרונה התקבל בן-תמותה מסוים לסגל המילואים של גורל, ומכיוון שמלאכיות שומרות משרתות את כל בני התמותה מסוג זה, יותר ממאה שרפים מוכשרות ביקשו לקבל על עצמן את המשימה. המנהל הפלנטרי בחר מקרב המנוסות שבהן שתיים-עשרה, ולאחר מכן מינה לתפקיד את השרפים שהן בחרו כמתאימה ביותר להנחייתו של בן האדם הזה במהלך מסע חייו. כלומר, הן בחרו זוג שרפים מסוים, המורכב משתי שרפים מוכשרות במידה שווה; אחת מבנות זוג השרפים הזה לעולם תהיה בתפקיד.

אף-על-פי שהמשימות השרפיות עלולות להיות בלתי-פוסקות, כל אחת מבנות הזוג המלאכי יכולה לבצע את כלל משימות הסעד. בדומה לכרובים, השרפים משרתות על-פי-רוב בזוגות, ואולם, בשונה מעמיתותיהן המתקדמות פחות, השרפים יכולות לפעול לעיתים לבדן. הן יכולות לפעול כיחידות כמעט בכל מגעיהן עם בני האדם. שתי המלאכיות נדרשות רק בעת תקשורת ושירות במעגלי הגבוהים יותר של היקומים.

כאשר זוג שרפי מקבל על עצמו את משימת המשמר, הן משרתות למשך שארית חייו של אותו אדם. משלים ההווה (אחת משתי המלאכיות) הופכת להיות נשמת המשימה. השרפים המשלימות האלה הינן המלאכיות הנשמות של בני התמותה בעולמות האבולוציוניים. על הרשומות שומרות זוג כרובים (כרובים וסאנובים) אשר תמיד נלוות לשומרות השרפיות האלה, ואולם הרישומים הללו לעולם מתבצעים על-ידי אחת מן השרפים.

מעת לעת משחררת המשלימה את השומרת ממשרתה למטרות מנוחה וטעינה באנרגיית חיים ממעגלי היקום, ובעת היעדרה משמשת הכרובים הנלווים כנשמת, כפי שקורה הדבר גם בעת שהשרפים המשלימה נעדרת כאמור.

3. היחס להשפעות רוח אחרות

אחד מן הדברים החשובים ביותר אשר מבצעת שומרת של גורל למען הנתין האנושי שלה הוא תיאום אישי של השפעות הרוח הרבות השוכנות בדעת ובנשמה של היצור החומרי המתפתח, וכן סובבות אותן וגובלות בהן. בני-אדם הינם אישיות, ולרוחות לא-אישיות, כמו גם לישויות קדם-אישיות, קשה ביותר ליצור קשר ישיר עם דעת חומרית מאוד ואישית במובחן שכזו. כלל ההשפעות האלה מאוחדות, פחות או יותר, בסעד של המלאכית השומרת, והן הופכות ליותר ניתנות-להערכה על-ידי הטבע המוסרי המתרחב של האישיות האנושית המתפתחת.

מסמך 113

במיוחד מסוגלת השומרת השרפית לתאם את סוכנותיה והשפעותיה הרבות של הרוח האינוסופית, והיא אכן עושה כן, ואלה נעות למן המחוזות של הבקרים הפיזיים והרוחות מסייעות הדעת ועד לרוח הקודש של הסועדת האלוהית ולנוכחות הרוח, הנוכחת בכל-מקום, של המקור והמרכז השלישי של פרדיס. וכך, כאשר היא איחדה את הסעדים הנרחבים הללו של הרוח האינוסופית, והפכה אותם לאישיים יותר, מנסה השרפים לתאם בין השפעתו של פועל האחוד לבין נוכחות הרוח של האב ושל הבן.

המכוון הינו נוכחות האב; רוח האמת, נוכחותם של הבנים. ברמות הנמוכות יותר של ההתנסות הרוחנית האנושית, מאוחדות ומתואמות מתנות אלוהיות אלה על-ידי סעד השרפים השומרת. בסעדן ליצורים בני התמותה, המשרתות המלאכיות הינן מוכשרות ביכולת לשלב בין אהבת האב לבין רחמיו של הבן.

ובכך מתגלה הסיבה לכך שהשומרת השרפית היא זו אשר בסופו של דבר שומרת בנאמנות על תבניות הדעת, על נוסחאות הזיכרון ועל מציאויות הנשמה של בן התמותה השורד בפרק הזמן שבין המוות הפיזי והתחייה המורונטית. אין אף אחד פרט לילדותיה של הרוח האינוסופית, אשר תוכלנה לפעול כך לטובת היצור האנושי, במהלך שלב המעבר הזה מרמה אחת של היקום לרמה אחרת וגבוהה יותר. אפילו כאשר תיכנסו לשנת המעבר הסופית, כאשר תחלפו מן הזמן אל הנצח, תחלוק את מסעכם כך סופרנאפים גבוהה ותשמור בנאמנות את זהות היצור ותבטיח את השלמות האישית.

ברמה הרוחנית, השרפים הופכות לאישיים סעדים רבים אחרים ביקום, סעדים בלתי-אישיים וקדם-אישיים; הן הינן מתאמות. ברמה האינוטלקטואלית, הן מתאמות בין דעת למורונטיה; הן הינן מפרשות. וברמה הפיזית, הן מתפעלות את הסביבה הארצית באמצעות הקשר שלהן עם בקרי המאסטר הפיזיים ובאמצעות הסעד המשותף להן וליצורים האמצעיוניים.

זהו הסיפור על אודות פעולתה המגוונת והמורכבת של שרפים מסייעת; אך כיצד אישיות מלאכית נמוכה שכזו, אשר נבראה אך מעט מעל לרמתה של האנושות ביקום, מבצעת דברים כה קשים ומורכבים? לאמיתו של דבר, איננו יודעים, אך הננו משערים כי סעד מדהים זה מתאפשר באופן עלום כזה או אחר בשל עבודתה הבלתי-מוכרת והעלומה של ההוויה העליונה, האלוהות אשר מתממשת ביקומי הזמן והמרחב המתפתחים. לשרפים נודע תפקיד חיוני בהתקדמותם המדורגת של בני התמותה בכל רחבי מחוזות ההישרדות המדורגת, בתוככי ההוויה העליונה ובאמצעותה.

4. תחומי הפעולה השרפיים

השרפים השומרות אינן דעת, אף כי מקורן הינו מאותו מקור אשר ממנו מגיעה הדעת האנושית, הרוח היצירתית. שרפים משמשות כממריצות דעת; הן מבקשות באופן תמידי לעודד את דעת האדם לקבל החלטות של הישגיות-מעגל. שלא כמכוון, הן עושות זאת לא מבפנים ובאמצעות הנשמה, אלא דווקא מן החוץ ופנימה, ובעבודה באמצעות סביבותיהם החברתיות, האתיות והמוסריות של בני האדם. שרפים אינן מושכות כפי שהמכוון האלוהי מגלם את המשיכה לעבר האב האוניברסלי, אך הן בהחלט פועלות כסוכנות האישיות של סעד הרוח האינוסופית.

האדם בן התמותה, הנתון להכוונת המכוון, מציית גם להנחיה השרפית. המכוון הינו מהות טבעו הנצחי של האדם; השרפים היא המורה של טבעו המתפתח של האדם – בחיים האלה, את הדעת בת התמותה, ובחיים הבאים את הנשמה המורונטית. בעולמות העליונים, אתם תהיו מודעים וערים למנחות השרפיות, ואולם בחיים הראשונים, בני האדם על-פי-רוב אינם מודעים להן.

מסמך 113

השרפים פועלות כמורותיהם של בני האדם באמצעות הנחיית צעדי האישיות האנושית אל עבר מסלולים של התנסויות חדשות ומדורגות. לרוב, ההסכמה להנחיה השרפית פירושה חיים לא קלים. עת תעקבו אחר הנחיה זו, לבטח תתקלו בגבעות הטרשים של הבחירה המוסרית ושל ההתקדמות הרוחנית, ואם תהיו אמיצים – תחצו אותן.

דחף הסגידה נובע בעיקר מדחיפותיהן הרוחניות של סועדות הדעת הגבוהות יותר, שאותן מחזקת הנחיתו של המכוון. ואולם לעיתים קרובות, השפעות השרפיות הינן המקור לדחף להתפלל באופן תכוף כל-כך, דחף שאותו מכירים בני תמותה מודעים-לא. השרפים השומרת מתפעלת ללא הרף את הסביבה האנושית באופן המיועד להעצים את התובנה הקוסמית של המרקיע האנושי, ועל-מנת שתתרחב הבנתו של מועמד להרקעה שכזה את נוכחותו של המכוון השוכן, וכך יתאפשר שיתוף-פעולה רחב יותר עם משימתה הרוחנית של הנוכחות האלוהית.

בעוד שנדמה כי אין מתקיימת תקשורת בין המכוונים השוכנים לבין השרפים הסובבות, לעולם נדמה כי הם פועלים בהרמוניה מושלמת ובהסכמה מעודנת. השומרות פעילות במידה הרבה ביותר בזמנים שבהם המכוונים פעילים במידה הפחותה ביותר, ואולם באופן מזורז כלשהו, הסעד שלהם מתואם. שיתוף פעולה עילאי מעין זה אינו יכול להיות מקרי או אגבי.

האישיות הסועדת של השרפים השומרת, נוכחות האל של המכוון השוכן, פעולת המעגל של רוח הקודש ומודעות-הבן של רוח האמת, כל אלה מתואמות באופן אלוהי באחדות בעלת משמעות של סעד רוחני עבור האישיות האנושית ובה. אף כי הן מגיעות ממקורות שונים ומרמות שונות, כלל ההשפעות השמימיות האלה מתוכללות בנוכחותה העוטפת והמתפתחת של ההווה העליונה.

5. הסעד השרפי עבור בני התמותה

המלאכיות אינן פולשות לקודש הקודשים של הדעת האנושית; הן אינן מתמרנות את הרצון האנושי; והן אף לא באות במגע ישיר עם המכוונים השוכנים. שומרת הגורל משפיעה עליכם בכל דרך אפשרית התואמת את כבודה של אישיותכם; המלאכיות האלה אינן מתערבות בשום נסיבות שהן בפעולתו החופשית של הרצון האנושי. לא למלאכיות, ולא לשום סדר אחר של אישיות ביקום, ניתנו הכוח או הסמכות לקצץ בזכויות הבחירה האנושיות, או לצמצם אותן.

המלאכיות כה קרובות אליכם ודואגות לכם ברגש כל-כך עז, עד שניתן לומר בלשון ציורית כי הן "מזילות דמעות בשל חוסר הסובלנות והעקשנות שלכם." שרפים אינן מזילות דמעות חומריות; אין להם גופים חומריים; ואף אין להן כנפיים. אך כן יש להן רגשות רוחניים, והן אכן מתנסות ברגשות ובתחושות מטבע רוחני, שאותם ניתן להשוות באופנים מסוימים לרגשות האנושיים.

השרפים פועלות לטובתכם באופן שהינו בלתי-תלוי באופן יחסי בבקשותיכם הישירות; הן ממלאות את הוראות הממונות עליהן, ולפיכך פועלות בלא תלות בגחמותיכם החולפות ובמצבי הרוח המשתנים שלכם. אין משתמע מכך שאינכם יכולים להקל או להקשות עליהן במלאכתן, אלא כי בקשותיכם או תפילותיכם אינן נוגעות במישרין למלאכיות.

בעת החיים בגוף, האינטליגנציה של המלאכיות איננה זמינה במישרין עבור בני התמותה. הן אינן מפקדות או מנחות; הן פשוט שומרות. השרפים שומרות עליכם; הן אינן מבקשות להשפיע עליכם במישרין; את הדרך עליכם לבחור בעצמכם, אך המלאכיות האלה משתמשות באופן מיטבי בנתיב שאותו בחרתם. הן אינן מתערבות (כמעשה שבשגרה) באופן שרירותי בעניינים השגרתיים של חיי האדם. אך כאשר הן מקבלות הוראות מן הממונות עליהן ונדרשות לבצע מעשה מופלא ובלתי-שגרתי, היו סמוכים ובטוחים כי הן תמצאנה דרכים למלא אחר הוראות אלה. ולפיכך, הן אינן

פולשות לזירת הדרמה האנושית אלא במקרי חירום, וגם אז, על-פי-רוב, הן עושות זאת בהתאם להוראות הישירות של הממונות עליהן. הן הינן ההוויות אשר תעקובנה אחריכם עוד עידנים רבים, וכעת הן נחשפות למבוא של עבודתן לעתיד לבוא ולקשר עם אישיות.

בתנאים מסוימים, שרפים יכולות לשמש כסועדות חומריות לבני-אדם, אך פעולה שכזו היא נדירה עד מאוד. באמצעות הסיוע של היצורים האמצעיוניים ושל הבקרים הפיזיים, הן מסוגלות לפעול במגוון רחב של פעילויות לטובת בני האדם, ואפילו ליצור קשר בפועל עם האנושות, אך אלה הן התרחשויות מאוד לא שגרתיות. ברוב המקרים פעולת השרפים איננה משנה את התנאים של עולם החומר, אף-על-פי שאירעו מקרים שבהם חוליות חיוניות בשרשרת האבולוציה האנושית עמדו בסכנה, מקרים שבהם פעלו השרפים כראוי, ומיוזמתן שלהן.

6. מלאכיות שומרות לאחר המוות

לאחר שסיפרתי לכם מעט על אודות סעד השרפים בזמן החיים שבגוף, אנסה ליידע אתכם על אודות התנהגותן של שומרות הגורל בזמן התפרקותם של בני האנוש הקשורים אליהן בעת המוות. עם מותכם, הרשומות שלכם, הגדרות הזהות שלכם והישות המורנטית של נשמת האדם – זו אשר פותחה במשותף על-ידי סעד הדעת בת התמותה והמכוון האלוהי – משתמרים בנאמנות בידי שומרת הגורל, יחד עם כל הערכים האחרים אשר נוגעים לקיומכם העתידי, כל מה שמהווה אתכם, את האני האמיתי שלכם, למעט זהות הקיום המתמשך אשר מיוצגת על-ידי המכוון אשר עוזב ולמעט ממשות האישיות.

ברגע שבו נעלם האור המנחה שבדעת האדם – אותה אוריות רוח אשר השרפים קושרות אותה לנוכחות המכוון – מתייצבת המלאכית המסייעת ומדווחת באופן אישי בפני המלאכיות הממונות על הקבוצה, הפלוגה, הגדוד, היחידה, הלגיון והצבא, בזו אחר זו; ולאחר שנרשמה כראוי להרפתקה הסופית של הזמן והמרחב, מקבלת מלאכית שכזו אישור מן השרפים הראשית של הפלנטה להתייצב לשם דיווח בפני כוכבת הערב (או סגנית אחרת של גבריאל) זו המפקדת על הצבא השרפי שאליו משתייך מועמד זה להרקעה ביקום. ולאחר שמתקבלת רשות ממפקדת היחידה הארגונית הגבוהה ביותר הזו, ממשיכה שומרת גורל שכזו לעולם העליון הראשון וממתינה שם לחזרתו להכרה של זה אשר שמרה עליו קודם לכן בגוף.

במקרה שנשמה אנושית נכשלת בהישרדות לאחר שהוצבה בשירותה מלאכית אישית, השרפים המסייעת נדרשת להתייצב במטה היקום המקומי, ולחזות שם במלוא הרישום של משלימתה, כמתואר לעיל. לאחר מכן, היא מתייצבת לפני בתי הדין של הרב-מלאכיות, שם היא מזוכה מכל אשמה בעניין כישלון ההישרדות של נתינה; או אז היא חוזרת אל העולמות, להיות מוצבת שוב בשירות בן-תמותה אחר בעל פוטנציאל הרקעה, או בשירות חטיבה אחרת של סעד שרפי.

ואולם, המלאכיות סועדות את היצורים האבולוציוניים בדרכים נוספות רבות, מעבר לשירותי השמירה האישיים והקבוצתיים שהן מעניקות. שומרות אישיות אשר נתיניהם אינם הולכים מיד אל העולמות העליונים אינן ממתינות שם באין מעש לקראת הקראת הדין של סוף-עידן; הן מוצבות למשימות סעד שונות ברחבי היקום.

השרפים השומרת היא השומרת בנאמנות את ערכי ההישרדות של נשמתו הישנה של האדם השורד, ממש כפי שהמכוון הנעדר הינו הזהות של אותה הוויה אלמותית ביקום. כאשר שני אלה משתפים פעולה באולמות התחייה של מנסוניה, יחד עם הצורה המורנטית החדשה אשר זה עתה יוצרה, מתרחש הליך הרכבתם מחדש של הגורמים המרכיבים את אישיותו של בן התמותה המרקיע.

מסמך 113

המכוונן יזהה אתכם; השרפים השומרת תהפוך אתכם מחדש לאישיות, ואז תציג אתכם מחדש בפני המשגוח הנאמן של ימי חייכם על-פני כדור הארץ.

וכך הוא, כאשר מסתיים עידן פלנטרי, מכוונסים אלו אשר במעגלי ההישג האנושי הנמוכים, והשומרות הקבוצתיות שלהם הן אלה אשר מקבצות אותם מחדש באולמות התחייה של הספרות העליונות, ככתוב ברישומיכם: "ושלח את מלאכיו בקול שופר גדול, וקבצו את בְּחִירֵי מֶאֲרָבֶּע הָרוּחוֹת מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד קְצֵה הַשָּׁמַיִם."

הליך הצדק תובע כי השרפים האישיות או הקבוצתיות תענינה לקריאת הדין בשמן של כל האישיות אשר לא שרדו. המכווננים של אלו אשר לא שרדו אינם חוזרים, וכאשר מוקרא הדין עונה השרפים, אך המכוונן נותר אילם. זו היא "תחייתם של הלא-צדיקים", ולמעשה זוהי ההכרה הרשמית בכך שהיצור אכן פסק מלהתקיים. קריאת דין זו של צדק באה מיד לאחר קריאת דין החסד, תחייתם של הנמים אשר שרדו. ואולם, עניינים אלו אינם נוגעים לאיש פרט לשופטים העליונים, יודעי-הכול, של ערכי ההישרדות. בעיות שיפוטיות שכאלה אינן נוגעות לנו כלל ועיקר.

שומרות קבוצתיות עשויות לשרת בפלנטה במשך עידנים על גבי עידנים, ולשמש בסופו של דבר כנאמנות לאלפים על גבי אלפים של שורדים נמים. הן יכולות לשרת כך בעולמות רבים ושונים במערכת נתונה, משום שתגובת התחייה מתרחשת בעולמות העליונים.

כל השומרות האישיות והקבוצתיות במערכת שטניה אשר סטו מדרך הישר במרידת לוציפר, מוחזקות במעצר בירושם עד לסיום המשפט של המרידה, וזאת על-אף שרבות מהן התחרטו באמת ובתמים על טיפשותן. הפוסקים האוניברסאליים כבר נטלו מן השומרות הסוררות והבלתי-נאמנות האלה באופן שרירותי את כל היבטיהן של הנשמות אשר הופקדו למשמרתן, והפקידו את המציאויות המורונטיות האלה למשמר אצל סקונאפים מתנדבות.

7. שרפים ונתיבת ההרקעה

התעוררות ראשונה זו לחופיו של העולם העליון, אכן מהווה נקודת ציון בנתיבתו של בן-תמותה מרקיע; שם תחזו למעשה בפעם הראשונה בבנות הלוויה המלאכיות הנוכחות-לעולם אשר אוהבות אתכם משכבר הימים בכדור הארץ; שם תהיו מודעים באמת לזהותו ולנוכחותו של המשגוח האלוהי אשר שכן בדעתכם במשך זמן כה רב על-פני כדור הארץ. התנסות שכזו אכן הינה התעוררות מופלאה, תחיית מתים אמיתית.

בספרות המורונטיות, השרפים המסייעות (הן שתיים) מלוות אתכם בפתיחות. מלאכיות אלה לא רק תיעצנה לכם בעודכם מתקדמים בנתיבת עולמות המעבר, ולא רק תסייענה לכם בכל דרך אפשרית ברכישת מעמד מורונטי ורוחני, אלא גם תנצלנה את ההזדמנות להתקדם באמצעות לימוד בבתי הספר ללימודי המשך של השרפים האבולוציונית, אשר מצויים בעולמות העליונים.

הגזע האנושי נברא אך מעט מתחת לסדרים המלאכיים הפשוטים יותר. לפיכך, משימתכם הראשונה בחיים המורונטיים תהא לסייע לשרפים בעבודה המיידית אשר ממתנה לכם לאחר חזרתכם להכרה כאישיות, לאחר השתחררותכם מאזיקי הגוף בשר ודם.

בטרם עזיבת העולמות העליונים, כל בני התמותה יזכו לבנות לווייה, או שומרות שרפיות, של קבע. ובעת שתרקיעו בספרות המורונטיות, בסופו של דבר יהיו אלה השומרות השרפיות אשר תהיינה עדות ותאשרנה את צווי האיחוד הנצחי שלכם עם מכוונני המחשבה. יחד עם המכווננים הן ביססו את זהות האישיות שלכם כילדים בשר ודם מעולמות הזמן. או אז, כאשר תשיגו את המעמד המורונטי הבשל, הן תלווינה אתכם דרך ירושם ודרך העולמות הנלווים, עולמות ההתקדמות

מסמך 113

והתרבות של המערכת. לאחר מכן, הן תלווינה אתכם אל עדנטיה ואל שבעים ספרות החברות המתקדם שלה, ולאחר מכן הן תכוונה אתכם אל המלכי-צדקים ותצעדנה בעקבותיכם דרך הנתיבה הנשגבת שלכם בעולמות המטה של היקום. וכאשר תסיימו ללמוד את חכמתם ואת תרבותם של המלכי-צדקים, הן תיקחנה אתכם לסאלווינגטון, שם תעמדו פנים אל פנים מול ריבון נבאדון כולו. ועדיין, מנחות שרפיות אלה תצעדנה בעקבותיכם דרך המגזרים המשניים והראשיים של יקום העל, והלאה אל עולמות הקבלה של אורסה, והן תיוותרנה לצדכם עד אשר תעטפו על-ידי סקונפאים כהכנה לקראת טיסתכם הארוכה אל האוונה.

כמה משומרות הגורל אשר נלוו לנתיבת בן התמותה תצעדנה בנתיב של עולי הרגל המרקיעים דרך האוונה. האחרות תיפרדנה לזמן-מה מעמיתיהן, ואז – בשעה שבני התמותה הללו חוצים את המעגלים של היקום המרכזי – שומרות אלה של גורל תשגנה את מעגליו של שֶרְפִינְגְטון. והן תמתנה לחופי פרדיס, כאשר עמיתיהן בני התמותה יקיצו משנת המעבר האחרונה של הזמן אל ההתנסויות החדשות של הנצח. שרפים מרקיעות שכאלה מתקבלות לאחר מכן לשירות במגוון משימות בסגלי הסופיונים ובסגל ההשְלֵמָה הֶשֶרְפִי.

אף-על-פי שבני האדם והשרפיות עשויים להתאחד בשירות הנצחי או שלא להתאחד כך, מכל מקום שאליו ייקח אותן שירותן השרפי, השרפים לעולם תשמורנה על קשר עם בני טיפוחיהן מן העולמות האבולוציוניים, בני התמותה המרקיעים של הזמן. הקשרים האינטימיים וקשרי החיבה אשר נוצרו במחוזות שבהם נולדו בני האדם אף פעם לא יישכחו, ואף פעם לא יתנתקו עד תום. בעידי הנצח, בני האדם והמלאכיות ישתפו פעולה בשירות האלוהי, ממש כשם שעשו במהלך נתיבת הזמן.

בעבור השרפים, הדרך הבטוחה ביותר להגיע לאלוהויות פרדיס הינה להנחות בהצלחה נשמה ממקור אבולוציוני עד לשערי פרדיס. לפיכך, משימה של היות שומרת גורל הינה התפקיד השרפי הנכסף ביותר.

אך ורק שומרות של גורל מתקבלות לסגל הראשי, או לסגל בן התמותה, של הסופיונים, זוגות מעין אלו חלפו דרך ההרפתקה העילאית של השגת אחדות של זהויות; בטרם קבלתן לסגל הסופיונים השיגו שתי ההויות אחדות-רוחנית-של-שתיים בשרפינגטון. במסגרת התנסות זו, משיג הטבע הדואלי של המלאכיות – אשר משלים זה את זה באופן כה ניכר בכל התפקודים ביקום – אחדות רוח עליונה של שניים-באחד, וכתוצאה מכך נרכשת יכולת חדשה לקבל רסיס של אב פרדיס אשר איננו-מכוונן, ולעבור היתוך עמו. וכך, כמה מן השרפים האהובות עליכם בזמן הופכות להיות עמיתותיכם הסופיוניות בנצח, ילדיו של העליון והבנים אשר הפכו למושלמים של אב פרדיס.

[הוצג על-ידי השרפית הראשית המוצבת באורנטיה.]